

Matkakertomus RIL-Seniorien matkasta Japaniin 11.-22.3.2019

1. päivä, keskiviikko 11.3.

Iltapäivällä meitä kokoontui 22 hyväntuulista RIL-senioria ja avecia Helsinki-Vantaan lentoasemalla. Finnairin lento Osakaan oli aikataulun mukaan lähdössä klo 17.30. Olympia-matkatoimiston edustaja ja matkalle mukaan lähtevä opas Anssi Kankainen hoitivat lennolle ilmoittautumisen niin, että meidän ei tarvinnut kuin esittää passimme ja kantaa matkalaukkumme hihnalle. He jakoivat meille myös hengityssuojaimia ja käsien desinfiointiainetta sekä viimeisimmän päivitetyn matkaohjelman. Koronavirusuhkan vuoksi aiempaan matkaohjelmaan oli tullut joitakin muutoksia. Lentokoneeseen noustuamme huomasimme iloksemme, että koneessa oli runsaasti tyhjää tilaa levittäytyä tulevaa yötä varten. Lisäksi lennon kesto lyheni noin tunnilla aikataulun mukaisesta 9,5 tunnista 8,5 tuntiin.

2. päivä, torstai 12.3., Osaka

Aamulla klo 9.10 saavuimme Osakaan. Lentokenttä oli lähes aavemaisen tyhjä, ei juurikaan muita lentokoneita, eikä matkustajia. Lentokentän tulomuodollisuuksien jälkeen siirryimme laukkuinemme bussiin, jolla ajoimme kohti Osakan keskustaa. Lentoasemalla seuraamme liittyi paikallisopas Toshi san.

Osakan laaja lentokenttä alueineen on rakennettu mereen täyttämällä. Lentokenttä on otettu käyttöön vuonna 1994. Lentokentällä on kaksi terminaalia, joiden väliä liikennöi ilman kuljettajaa kulkevat junat. Lentokentällä on kaksi kiitorataa, joiden pituudet ovat 3500 ja 4000 metriä. Lentokenttätie ja sinne johtava rautatie kulkevat noin 3,5 km pitkän vesistösin yli. Saimme kuulla, että kaksi vuotta sitten taifuunimyrskyssä siltaa oli vaurioittanut rahtilaiva. Matkalla keskustaan oppaamme kertoivat taustatietoa Japanista ja Osakan kaupungista. Osaka on noin 2,7 miljoonainen talouskeskus, joka pommitettiin maan tasalle toisessa maailmansodassa. Sitä oli vaikea uskoa, kun teimme lyhyen tutustumiskierroksen kaupungilla. Tämän päivän Osakassa on pilvenpiirtäjiä sekä vilkkaita katuja ja kujia. Osakan korkein rakennus on tällä hetkellä noin 300 metriä korkea toimistorakennus, jonka alakerroksissa on kauppakeskus ja ravintoloita. Bussista näimme myös Osakan linnan ja linnoituksen sekä hääsalin, jossa yksityiset henkilöt voivat järjestää juhliaan.

Kuulimme, että Japanissa vesihanoista tuleva vesi on hyvää ja sitä voi suoraan juoda. Japanissa vallitseva vasemmanpuoleinen liikenne on omaksuttu Englannista (vrt. Hong Kong, Thaimaa, Australia ym.) 1800-luvulla, vaikka Japani ei ole missään vaiheessa ollut Englannin siirtomaa.

Nousimme iltapäivällä myös Osakan Eiffelin-torniksi kutsutun Tsutenkadun observatorioon katselemaan laajalle levittäytyvän kaupungin näkymiä. Torni oli ensimmäisen kerran rakennettu puusta ja valmistunut 1906.

Toisessa maailmansodassa se oli pommitettu hajalle. Nykyinen uusi teräksestä rakennettu torni valmistui 1956. Tornin korkeus on 104 metriä. Tornivierailun jälkeen majoituimme paikallisen luokituksen mukaan ensimmäisen luokan Imperial Hotel Osakaan.

Olimme bussimatalla kuulleet oppailta, että japanilaiset ovat kohteliaita, kurinalaisia ja työteliäitä. Tämän yleisen kohteliaisuuden ja kurinalaisuuden saimme huomata, kun tulimme hotelliin. Henkilökunta kumarteli meille kohteliaasti. Meidänkin oli opittava tämä kumartelukulttuuri. Tämä japanilaisten kohteliaisuus ja kurinalaisuus ilmeni kaikkialla matkamme aikana.

Illalla nautimme tervetuloillallisen hotellin kabinetissa. Ruokakattaus oli eri vaihtoehtoinen runsas ja ruoka oli hyvää. Juomiakin tarjottiin halujen mukaan. Tunnelma oli iloinen.

3. päivä, perjantai 13.3., Osaka – Hiroshima

Aamupäivällä (klo 11.42-13.08) matkustimme shinkansen-luotijunalla Hiroshimaan. Meillä oli mukana käsimatkatavarana vain varusteet yhden yön majoittumista varten.

Matkalaukkumme kuljetettiin maakuljetuksena seuraavaan useamman yön majoitushotelliin Kiotoon. Luotijunaan ei saanut ottaa matkalaukkuja mukaan. Junamatkalla nautimme japanilaiseen tyyliin matkaeväät eväslaatikon eli benton antimista.

Meidän ei tarvinnut henkilökohtaisesti käsitellä matkalippuja. Oppaat hoitivat asiat niin, että pääsimme ryhmänä lipputarkastuksen lävitse ja ennen junaan menoa arvoimme istumapaikkamme. Laiturilla junan tuloa odottaessamme asetuimme jo valmiiksi laiturin merkittyjen vaununumeroiden kohdalle. Junassa teimme sen havainnon, että junan henkilökunta kumarsi vaunuosastoon tullessaan ja sieltä poistuessaan.

Shinkansen-luotijunalinja ulottuu tällä hetkellä Fukuokasta, Hiroshiman, Osakan, Kioton, Nagoyan ja Tokion kautta aina pohjoiseen Hokkaidon saarelle. Ensimmäinen rataosuus valmistui vuonna 1964 Tokion lähellä ennen olympialaisia. Luotijunien huippunopeudet (km/h) vaihtelevat välillä 280 – 320 junatyypistä riippuen. Japanissa on testattu uutta supernopeaa maglev-junaa Uenohara- ja Fuetuki-kaupunkien välillä (42 km). Junan nopeus ylsi parhaimmillaan jopa 500 kilometriin tunnissa. Junat käyttävät levitaatiotekniikkaa.

Hiroshima on 1,3 miljoonan asukkaan kaupunki.

Hiroshimaan saavuttuamme siirryimme asemalta bussilla ensimmäiseen tutustumiskohteeseemme Rauhanpuistoon. Puisto avattiin 1954.

Puistossa kuulumme oppailta Hiroshiman ja Nagasakin pommituksista ja niiden taustoista.

Historiansa aikana käymissään sodissa Japani oli valloittanut mm. osia Kiinasta, Neuvostoliiton Sahalinin saarten eteläosan, Taiwanin ja Korean. Yhdysvallat vastasi Japanin toimiin öljysaarrolla. Tämän seurauksena Japani hyökkäsi 1941 Yhdysvaltojen Pearl Harborin laivastotukikohtaan Hawaijilla vetäen Yhdysvallat mukaan toiseen maailmansotaan. Japani aiheutti Yhdysvalloille raskaita tappioita sodan aikana. Japani ei osoittanut halukkuutta rauhaan yrityksistä huolimatta.

Lopulta vuonna 1945 Yhdysvallat pommitti Hiroshimaa ja Nagasakia ydinpommeilla ja Neuvostoliitto julisti sodan Japanille, jonka seurauksena Neuvostoliitto valloitti Japanilta joitakin saariryhmiä, joiden omistuksesta kiistellään vielä tänäkin päivänä.

Hiroshima ja Nagasaki valittiin pommituksen kohteiksi paljolti säätilan mukaan. Molemmissa kaupungeissa oli kirkas sää. Pommia ei olisi voitu pudottaa pilvisessä säässä. Ydinpommi

pudotettiin Hiroshimaan elokuun 6. päivänä 1945 klo 8.15 ja Nagasakiin elokuun 9. päivänä. Pommit pudotettiin B-29 Superfortness -pommikoneesta. Molempiin hyökkäyksiin osallistui aina kolme konetta; mittauskone, pommikone ja valokuvauskone. Little Boy -ydinpommi pudotettiin Hiroshimaan 9450 metrin korkeudesta ja se räjähti 550 metrin korkeudessa. Kohteena oli nykyisen rauhanmuistomerkin vieressä oleva silta, mutta pommi räjähti sillan vieressä olleen näyttelyhallin päällä. Pommi aiheutti totaalisen tuhon noin 2,5 kilometrin säteellä räjähdyspaikasta. Pommi tappoi välittömästi 75000 ihmistä. Pommi sisälsi rikastettua uraania. Pommia ei oltu aikaisemmin testattu.

Nagasakiin pudotettu pommi Fat Man oli toisenlainen kuin Hiroshimaan pudotettu pommi. Se sisälsi plutoniumia. Sitä oltiin aikaisemmin testattu. Nakasagin mäkisen maaston ansiosta tuho vaikutus jäi jonkun verran Hiroshiman pommia pienemmäksi, mutta pommi tappoi kuitenkin noin 70000 ihmistä.

Ydinpommitukset johtivat lopulta Japanin antautumiseen ja rauhansopimuksen solmimiseen syyskuussa 1945. Sodan jälkeen liittoutuneet – käytännössä Yhdysvallat Douglas Mac Arthurin johdolla – miehittivät Japania vuoteen 1952 saakka.

Hiroshiman rauhanmuistomerkki on entinen teollisuuden edistämiseen tarkoitettu näyttelyhalli ja nykyinen Hiroshiman ydinpommin aiheuttaman tuhon monumentti. Se lisättiin Unescon maailmanperintöluetteloon vuonna 1996. Rakennus oli yksi harvoista, joka selvisi räjähdyksestä pystyssä. Rakennuksen suunnitteli tsekkiläinen arkkitehti Jan Letzei ja tiilirakennus valmistui Motoyasu -joen itärannalle vuonna 1915.

Hiroshiman rauhanpuisto avattiin vuonna 1954. Puistossa on erilaisia muistomerkkejä. Puistossa on rauhankello, jota saa käydä kumauttamassa. Näin jokainen vierailija voi ottaa kantaa maailmanrauhan puolesta. Puiston rauhanlammen keskellä palaa rauhan liekki. Liekki sammuu vasta, kun maailma vapautuu ydinaseista.

Lasten rauhan muistomerkki on omistettu säteilyn aiheuttamaan syöpään kuolleelle Sadako Sasakille ja muille atomipommin lapsiuhreille. Sadako oli pommitushetkellä kaksivuotias ja hän

kuoli kymmenvuotiaana. Muistomerkin huipulla on Sadakon patsas. Veistoksen lisäksi muistomerkkiin kuuluu useita lasivitriinejä, joissa on näytteillä lasten taittelemia paperikurkia eri puolilta maailmaa. Puistossa on myös kymmeniä pienempiä muistomerkkejä, kuten rauhan kellotorni, jonka kello soi joka aamu klo 8.15.

Rauhanmuseossa emme päässeet käymään. Se oli suljettu koronavirustilanteen vuoksi. Siellä olisimme nähneet valokuvia ydinpommin vaikutuksista ja tuhon laajuudesta. Oppailla oli mukanaan julkaisuja, joissa oli karmeita kuvia kuolleista ja loukkaantuneista ihmisistä. Mielenrauhamme kannalta oli parempi, että emme päässeet tutustumaan museon näyttelyyn.

Puistossa tapasimme kaksi yläkoululaista tyttöä, jotka koulun ollessa suljettuna olivat tulleet puistoon kitara varustuksenaan viettämään aikaa. Saimme kuunnella heidän hienoa lauluesitystään. Tytöt saivat meiltä aplodit ja rahaa.

Rauhanpuistossa ollessamme huomasimme, että Hiroshiman kaduilla liikkui raitiovaunuja. Ydinpommituksen jälkeen Hiroshima sai ulkomailta avustuslahjoituksena mm. raitiovaunuja. Näin Hiroshimasta tuli raitiovaunukaupunki.

Rauhanpuiston jälkeen menimme tutustumaan paikalliselle ostoskadulle. Kävelimme kadun lävitse. Näimme monenlaista myymälää ja ravintolaa. Poikkesimme mm. peliluolassa, jossa oli kymmenistä pelikoneista syntyvä melkoinen meteli.

Iltapäivän lopuksi majoituimme kaupungin keskustassa sijainneeseen ensimmäisen luokan Rihga Royal- hotelliin. Myöhemmin illalla oli tilaisuus käydä hotellin 33. kerroksen näköalabaarissa ihailmassa iltavalaistua Hiroshimaa. Samassa baarissa tarjoiitiin seuraavan aamun aamiainen.

Hiroshima – Kioto

4. päivä, lauantai 14.3.

Aamupäivällä lähdimme bussilla ja lautalla läheiselle Miyajima-saarelle. Lauttamatkalla näimme meressä kelluvia osteriviljelmiä. Miyajima-saari on japanilaisten pyhä saari. Sen ympärysmitta on 30 km ja saarella ei saa esim. tehdä metsätöitä. Saaren viehättävässä pikkukaupungissa oli mukava vaellella, nauttia katukeittiöiden antimista ja katsella nähtävyyksiä. Saari tunnetaan 1100-luvulla perustetusta Itsukushiman pyhätöstä ja sen meressä seisovasta toriportista. Emme nähneet toriporttia, koska se oli korjausten vuoksi huputettuna. Ennen pyhättöön astumista suoritettiin puhdistautumisrituaali, jossa pestään kädet ja kostutetaan huulet. Pyhättö nousee nousuveden aikaan kokonaisuudessaan perustuksiltaan ja laskeutuu takaisin laskuveden aikaan. Saarella näimme myös saaren pyhiä eläimiä, jotka näyttivät lähinnä peuroilta. Yksi peuroista makasi kaikessa rauhassa erään liikkeen kynnyksellä estäen ulko-oven avaamisen liikkeeseen. Lounaaksi nautimme ravintolassa alueen suosikkiruokaa, okonomiaki-paistosta.

Lounaan jälkeen palasimme lautalla takaisin mantereelle ja ajoimme bussilla Hiroshiman rautatieasemalle. Sieltä matka jatkui luotijunalla Kiotoon. Bussimatalla lauloimme Sakura-laulua. Esilaulajana toimi Anssi. Paikallisopas Toshi san esitti laulun soolona alkuperäiskielellä keräten raikuvat aplodit.

Kiotoon saavuimme luotijunamatkan (1h 40 min) jälkeen myöhään iltapäivällä ja lyhyen bussimatkan jälkeen majoituimme neljäksi yöksi keskustassa sijaitsevaan hyvän keskitason Rihga Royal -hotelliin.

Kioto on 2,3 miljoonan asukkaan kaupunki. Se on entinen Japanin pääkaupunki.

Illalla tutustuimme vielä laajuudeltaan valtavaan Kioton rautatieasemaan. Rakennus on useita satoja metriä pitkä ja kymmenen kerrosta korkea. Sen on suunnitellut japanilainen arkkitehti Hiroshi Hara. Arkkitehtuuriltaan rakennus on monumentaalinen. Rakennuksessa on kymmeniä liikkeitä ja ravintoloita.

Kioto – retki Kobeen

5.päivä, sunnuntai 15.3.

Aamiaisen jälkeen lähdimme bussilla (n.1h 30min) kohti Kobea. Anssilla oli aina bussimatkan aluksi hyvää huomenta-toivotusten jälkeen tapana kertoa päivän nimipäiväsankarit ja päivän aforismi. Bussilla liikkuessamme teime havainnon, että Japanissa peritään pääväylillä liikkussa tietulleja.

Kobe on 1,5 miljoonan asukkaan kaupunki, jonka satama oli vielä 1980 luvulla maan vilkkain satama. Tällä hetkellä, vuoden 1995 maanjäristyksen jälkeen, satama on Japanin kolmanneksi suurin satama.

Tutustuimme ensin Sake-panimoon ja sen yhteydessä olevaan Saken valmistuksesta kertovaan museoon. Sake-panimo oli aloittanut toimintansa 1920-luvulla. Meitä oli vastaanottamassa panimon toimitusjohtaja. Saken valmistus oli museossa kuvattuna vaihe vaiheelta. Kuulimme, että laadultaan parasta sakea saadaan, kun riisinjyvistä hiotaan/kuoritaan pinta pois. Saimme myös nauttia maistiaisista. Tarjolla oli neljää erilaista laatua. Useat meistä ostivat panimon myymälästä Sake-pullon tai kaksi tuliaisiksi.

Sake-museossa käynnin jälkeen ajoimme bussilla läheiselle Rokko-vuorelle, korkeus yli 900 metriä merenpinnasta. Alun perin oli tarkoitus nousta vuorelle kaapelijunalla, mutta se ei ollut toiminnassa. Vuorella olevasta tornista katselimme alas Koben kaupunkiin avautuvia maisemia. Torni oli ”verhoiltu” erikoisella pallomaisella teräsverkkorakenteella. Teräsrakenne oli kuin suurisilmäinen katiskaverkko. Näimme tornista myös lähellä olleen laskettelukeskuksen.

Japani sijaitsee kolmen mannerlaatan yhtymäkohdassa. Alueella on noin 160 tulivuorta, joista kolmasosa on aktiivisia. Kuuluisin tulivuori on noin 3000 metrin korkeuteen nouseva Fuiji-tulivuori. Japanissa on jatkuvasti noin 1600 pientä maanjäristystä vuodessa ja suurempia tuhoisia maanjäristyksiä useita kertoja vuosisadassa. Maanjäristykset johtavat usein tsunamihin. Lähihistorian vakavia maanjäristyksiä ovat Koben maanjäristys vuonna 1995, Chuetsun maanjäristys vuonna 2004 ja Tohokun maanjäristys vuonna 2011.

Koben maanjäristyksessä kuoli yli 6000 ihmistä lähinnä tulipaloissa. Lähes 100 000 rakennusta vaurioitui tai tuhoutui. Järistys jätti noin 300 000 kodittomiksi. Siltoja kallistui, kaatui tai sortui. Järistys katkaisi kaupungin puhelinlinjat ja sähköt. Näimme oppaiden kierrättämistä julkaisuista kuvia tuhoista. Rokko-vuorella käynnin jälkeen ajoimme bussilla takaisin kaupunkiin lounaalle. Ravintolassa oli tuolit sijoitettu kolmen ”paistinpöydän ympärille. Seurasimme vierestä, kun kokit paistoivat ne ja jakoivat siivut lautasillemme sitä mukaan kuin söimme

Lounaan jälkeen ajoimme bussilla tutustumaan Akashi Kaikyon liki neljän kilometrin mittaiseen riippusiltaan, joka yhdistää Koben alueen Awajin saareen. Riippusilta avattiin liikenteelle 10 vuoden rakennusurakan jälkeen vuonna 1998. Ennen sillan valmistumista salmen poikki kulki lautta. Lautalla kulkeminen oli kuitenkin vaarallista, sillä vilkkaalla laivareitillä saattoi tapahtua törmäyksiä. Alueen asukkaat vaativat lautan tilalle siltaa jo 1950-luvulla. Vasta vuonna 1955 tapahtuneen 168 koululaisen hengen vaatineen lauttaturman jälkeen siltaa alettiin suunnitella. Silta on mitoitettu kestäämään maanjäristyksiä ja yli 250 km/h myrskytuulia.

Sillan keskijänteen pituus on 1990 m, joka on maailman pisin jänneväli. Sillassa on kaksi pylonia, joiden korkeus on 280 m. Sillan alikulkukorkeus on 60 m. Salmi on yli 100 metriä syvä. Sillan kantta kannattavat rakenteet ovat pääosin terästä. Japani on edelleenkin maailman johtavia siltojen rakentajia.

Siltakohteessa käynnin jälkeen palasimme bussilla takaisin Kiotoon.

Bussimatkoilla oppailta kuultua yleistietoa Japanista tähän väliin:

Japani on paikallisella kielellä Nippon. Japania kutsutaan joskus "nousevan auringon maaksi". Japani koostuu yli 3000 saaresta, joista suurimmat ovat Honshu, Hokkaido, Kyushu ja Shikoku. Valtaosa saarista on vuoristoista ja monet myös tuliperäisiä.

Maan asukasluku on 127 miljoona henkeä. Japani otti käyttöön nykyisen perustuslakinsa vuonna 1947 ja on perustuslaillinen monarkia, jolla on keisari ja vaaleilla valittu parlamentti. Japanin pääministeri on Shinzo Abe vuodesta 2012. Naruhito on keisari vuodesta 2019. Japani on suurvalta, jolla on kansantuotteella mitattuna maailman kolmanneksi suurin talous.

Japanilta on kielletty maan perustuslain mukaan oikeus asevoimien käyttöön. Japanilla on kuitenkin ollut 1950-luvulta lähtien voimakkaat asevoimat, joita kutsutaan itsepuolustusvoimiksi. Asevoimien henkilökuntaan kuuluu noin 240 000 henkeä.

Japanin kokonaispinta-ala on 377 000 neliökilometriä, josta noin 75 prosenttia on vuoristoa ja lähes yhtä suuri osa on metsien peitossa. Vuoristoisuudesta johtuen Japanin alavilla rannikkoalueilla väestötiheys on erittäin suuri, 370 henkilöä neliökilometrillä. Rannikkoa on yhteensä noin 29 700 km.

Japani sijaitsee ilmastonsa puolesta pääosin lauhkealla vyöhykkeellä leveyspiiriltään Egyptin tasolla. Maassa on neljä vuodenaikaa. Japanin saariston pituuden ja vaihtelevan pinnanmuodostuksen vuoksi maan ilmasto on hyvin monipuolinen. Pohjoisessa talvet ovat pitkiä ja lunta voi sataa runsaasti kun taas eteläisimmillä saarilla ilmasto on subtrooppinen.

Merkittäviä Japanin talouden aloja ovat pankki- ja vakuutustoiminta, kiinteistöt, vähittäiskauppa, liikenne sekä telekommunikaatio. Japanilla on suuri teollisuuskapasiteetti. Erityisesti suurten infrastruktuuriprojektien vuoksi myös rakennusteollisuus on pitkään ollut yksi maan suurimmista teollisuudenaloista.

Vaikka vain 15 prosenttia Japanin pinta-alasta sopii maanviljelyyn, maatalouden sadot pinta-alayksikköä kohden kuuluvat maailman suurimpiin. Valtio tukee voimakkaasti maan pientä maataloussektoria. Riisin osalta Japani on pääosin omavarainen, mutta maa joutuu tuomaan yli puolet tarvitsemistaan elintarvikkeista ulkomailta.

Japanin saariston pituus on saanut aikaan monipuolisen kasvillisuuden. Japanissa kasvaa noin 4500 syntyperäistä kasvilajia. Metsissä kasvaa 4 havupuulajia ja useita lehtipuulajeja.

Tiheästä asutuksesta huolimatta Japanin vuoristoalueilla elää karhuja, villisikoja, supikoiria, kettuja ja peuroja. Lintulajeja Japanin alueella elää noin 600. Maalla on rikas merilajisto. Siihen kuuluu lukuisten kala- ja äyriäislajien lisäksi pyöriäisiä, valaita ja delfiinejä.

Kioto

6. päivä, maanantai 16.3.

Aamupäivällä lähdimme tutustumaan Nishikin ruokatorikatuun. Tori oli kuin meikäläinen kauppahalli pienine myymälöineen, mutta kooltaan moninkertainen. Paljon oli tarjolla erilaisia herkkuja. Erään myymälän myyjä alkoi laulamaan Finlandia -hymniä meidän tullessa kohdalle. Syntyi kaksikielinen esitys, jossa me lauloimme suomeksi ja kauppias japaniksi.

Seuraavaksi ajoimme bussilla tutustumaan Tenryu-ji -temppeliin. Temppeli on luokiteltu 1994 maailman perintökohteeksi. Temppelin alueella kiertäessämme kuljimme bambumetsän lävitse. Saimme kuulla, että bambu kasvaa ensimmäisen vuoden aikana lähes täyteen mittaansa. Kierroksella näimme lisäksi uurnalehdon. Temppelin päärakennuksen viereen pienen lammen ympärille oli rakennettu hyvin ympäristöönsä sulautuva puutarha kivineen ja sammaleineen päivineen.

Temppelein päärakennuksessa nautimme paikallisen tyylin mukaisesti maittavan japanilaisen kasvislounaan. Ruokailuhuoneen seinustoille oli asetettu kullekin meistä matalat pöydät ja tuolit. Ei tarvinnut sentään istua lattialle. Ennen huoneeseen menoa olimme riisuneet kenkämme. Meitä oli oppaiden toimesta kehoitettu ottamaan toiset sukat mukaan, sillä tiedossa oli, että temppeleihin mennessä joudumme riisumaan kenkämme. Tarjolla oli useita ruokalajeja kukin omassa astiassaan. Tarjoilijat liikkuivat lattialla kontaten.

Lounaan nauttimisen jälkeen paikallisoppaamme esitti meille japanilaista tanssia. Samalla saimme kuulla hänen olevan aktiivinen tanssin harrastaja.

Lounaan jälkeen palasimme takaisin bussiin ja suuntasimme kohti seuraavaa temppeleikohdetta, Ryoan-jin -temppeleitä. Tutustuimme temppeleialueella mm. kivipuutarhaan. Kivipuutarha on

pituudeltaan 25 metriä ja leveydeltään 10 metriä. Puutarhassa ei ole puita, vaan alueella on valkoiseen soraan istutettuna 15 eri kokoista kiveä. Kivien ympärillä on pienet nurmiviheriöt. Meditointi rituaalin jälkeen kiersimme temppelialueella olleen lammen. Temppele kivipuutarhoineen on luokiteltu 1994 maailman perintökohteeksi.

Noin 87 prosenttia japanilaisista on joko shintolaisia tai buddhalaisia. Shintolaisuus on Japanille alkuperäinen luontoon tukeutuva uskonto, joka toimi maan valtionuskontona 1800 -luvulta toisen maailmansodan loppuun. Buddhalaisuutta on ollut Japanissa 500 -luvulta lähtien. Kristinusko sallittiin Japanissa 1800 -luvulla ja nykyään noin prosentti maan väestöstä on kristittyjä. Muslimit ovat vielä kristittyjä selkeästi pienempi uskonnollinen vähemmistö.

Muiden kuin etnisten japanilaisten on ollut lähes mahdotonta saada maan kansalaisuutta. Japanissa asuu esimerkiksi 4. – 5. sukupolven korealaista, jotka ovat vailla maan kansalaisuutta.

Bussimatkamme jatkui kohti Rokuon-ji -temppeleä, jossa tutustumiskohteenamme oli temppelialueen lisäksi Kikinkaku -kultainen paviljonki, jossa rakennuksen kahden ylimmän kerroksen ulkoseinäpinnat on pinnoitettu lehtikullalla. Tämäkin temppele on luokiteltu 1994 maailman perintökohteeksi.

Temppelikierroksen jälkeen palasimme bussilla takaisin Kioton Rihga Royal -hotelliimme. Retkeläisillä oli ilta vapaa-aikaa.

Koronavirustilanne näkyi Japanissa kiinalaisten ja paljolti muidenkin ulkomaalaisten poissaolona. Koronatilanteen johdosta noudatettiin joka paikassa hienovaraisesti ja kohteliaasti mm. seuraavia järjestelyitä: kasvomaskit, käsidesit, erilliset aamiais- ja ruokailutilat sekä buffet tarjoilun puuttuminen. Tartuntojen määrä maassa oli väkilukuun verrattuna erittäin alhainen. Moni meistä tunsu paikan varsin turvalliseksi.

Myöhemmin illalla saimme hotellihuoneemme oven alta yllättävästi tiedotteen ja aikataulun, että huomenna on lähtö takaisin kotiin. Tiedotteen sisältö: ”Olympia ja Finnair ovat päättäneet lennättää meidät huomenna kotiin. Herätys klo 6.00, iso laukku käytävälle klo 6.45, tapaaminen aulassa ja avaimien palautus klo 7.20, bussimme lähtee klo 7.30. Aamiaisen tarjoilu alkaa klo 6.30.”

Matkamme tähän asti oli ollut tosi hieno ja antoisa. Ymmärsimme kuitenkin, että keskeytys perustui koronavirustilanteen johdosta annettuihin maamme viranomaisohjeisiin ja suosituksiin. Tilanne Suomessa oli muuttunut todella nopeasti lähdettyämme. Olympia ja Finnair halusivat turvata häiriöttömän kotiinpaluun Suomeen. Ryhmämme puolesta pikaisen päätöksen hyväksyivät Anssi ja Matti ja sen toimeenpanosta sopivat Olympia ja Finnair välittömästi.

Olimme harmissamme siitä, että meiltä jäi kokematta päivällinen geishaoppilaan kanssa, Atamin kylpylä sekä Tokio nähtävyyksineen. Ymmärsimme kuitenkin, että terveys on tärkeintä.

Kioto – Osaka

7. päivä, tiistai 17.3.

Aamulla aamiaisen jälkeen klo 7.30 bussikuljetuksemme lähti kohti Osakan Kansain lentokenttää. Ajoajaksi arvioitiin noin 1h 40 min. Anssi kertoi jälleen matkan aluksi päivän nimipäiväsankarit ja aforismin.

Anssi kertoi matkalla lentokentälle japanilaisen sadun. Se kertoi Bonza-munkista ja talonpojasta. Munkki osasi valmistaa rohtoa, jolla oli ollut nautittuna parantava vaikutus useisiin talonpojan sairauksiin. Talonpojalta oli kadonnut hevonen ja pitkän aprikoinnin jälkeen talonpoika kääntyi taas munkin puoleen. Kuinka ollakaan rohdon nauttimisen jälkeen hevonen lopulta löytyi. Anssi oli jo aiemminkin matkalla toimittanut meille hotellihuoneisiin kopioita japanilaisista saduista.

Lentokentällä hyvästelimme paikallisoppaamme Toshi sanin ja Anssi ojensi hänelle muistamiset. Meillä oli ollut matkalla tosi energinen ja hauska paikallisopas.

Lentomme AY0078 lähti Osakasta klo 11.45 paikallista aikaa ja Helsinkiin saavuimme klo 14.35. Paluulennon kesto oli 9h 50 min. Koneessa oli hyvää tilaa. Oliko edes kolmasosa koneen kuljetuskapasiteetista käytössä. Halukkailla oli tilaa laittaa pitkäkseen penkeille.

Koneessa meille jaettiin THL:n ohjeet ”Uusi koronavirus 2019 – Ohjeet epidemia-alueella matkustavalle”. Tietojemme mukaan meitä kaikkia odotti kotimaassa ensin kahden viikon kotikaranteeni ja lisäksi vielä yli 70 -vuotiailla kotikaranteeni jatkuisi 13.4.2020 asti.

Laukkujen saannin ja hyvästelyjen jälkeen kukin matkalaisista hajaantui omille teilleen.

Seuraavana päivänä saimme Matin lähettämästä meilistä lukea, että neuvoteltuaan matkatoimiston kanssa Olympia on valmis Suomen lain vaatimusten ja omien soveltamiensa korvauserusteiden mukaan palauttamaan toteutumattoman matkan kustannusosuuden. Myöhemmin Olympia toimittikin itse kullekin laskelman korvauksista ja kysyi tilinumeroa, mille summa voidaan maksaa. Lopputulos oli varmaan meille monelle niin hyvä, että olimme tyytyväisiä saamaamme korvaukseen.

Matka oli täynnä uusia kokemuksia ja elämyksiä. Kerrassaan hieno matka.

Kiitoksia vielä kerran Matti ja Elina Rantalalle erinomaisesta matkan suunnittelusta ja järjestelyistä sekä Olympialle ja Matille onnistuneesta taloudellisesta loppuselvityksestä.

Matkalle osallistuivat:

Tage ja Marja-Terttu Eriksson; Leo Jarmala ja Pirkko Valkama-Jarmala; Tapio Jussila ja Anja Hirvonen; Risto Keränen ja Hannele Kauppi-Keränen; Esko Komonen ja Pirkko Tenhola; Hannu ja Taru Laine; Jorma ja Pirjo Laitila; Rita ja Antti Piirainen, Matti ja Elina Rantala; Matti-Pekka ja Leena Rasilainen; Markku ja Maarit Tuhola

Markku Tuhola